

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 29 september 2022 met nummer
in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door advocaat met
woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

vertegenwoordigd door advocaat met
woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 20 december 2021 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 24 november 2021 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 9.625 euro wegens schending van artikel 19 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 (hierna: Jachtdecreet), de artikelen 11, 13 en 51 van het besluit van de Vlaamse regering van 25 april 2014 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend (hierna: Jachtvoorwaardenbesluit) en de artikelen 10, §1, 12, 16, §1, 16, §3, 31/2 en 41 van het besluit van de Vlaamse regering van 15 mei 2009 met betrekking tot soortenbescherming en soortenbeheer (hierna: Soortenbesluit). Er wordt haar met name verweten niet door de Vlaamse regering toegestane middelen voor het doden of vangen van wild onder zich te hebben (drie strops); het verboden gebruik en bezit van veerklemmen voor het uitoefenen van elke vorm van jacht of bestrijding (9 veerklemmen waarvan 7 opgesteld), het verboden gebruik van levend dierlijk lokaas voor het uitoefenen van jacht of bestrijding met kast- of kooivallen (een levende merel en kip in vangklaar opgestelde kooivallen), het verboden gebruik voor de

bestrijding van overig wild met kooivallen waarvan de bovenkant niet bestaat uit ondoorzichtig materiaal (zes vangklaar opgestelde kooivallen zonder bovenkant van ondoorzichtig materiaal), het verboden onder zich houden van specimens van voor de Europese Unie zorgwekkende invasie uitheemse soorten (5 muntjakken); het verboden in bezit hebben en gebruiken van vallen voor het doden of vangen van in het wild levende dieren die qua werking of gebruik niet voldoende selectief zijn en van akoestische hulpmiddelen en het verboden onder zich hebben van verboden middelen zoals vogelvangstnetten, mistnetten, vogelvangkooien en vogelklemmen (7 kooivallen, 2 molenkooien, 5 andere niet-selectieve vangtuigen, 14 klapnetten, 5 klapkooien, 24 vogelvangstnetten en 23 mistnetten, waarvan sommige vangstklaar opgesteld); en het verboden onder zich hebben van beschermde vogels zonder gesloten pootring (38 vogels waarvan 7 met een gemanipuleerde pootring en 31 zonder pootring).

II. Rechtspleging

Verwerende partij dient een antwoordnota in en het administratief dossier.

Partijen worden opgeroepen voor de openbare zitting van 11 augustus 2022. Ze stemmen in met het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de vordering (conform artikel 41, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges).

III. Feiten

1.

Op 4 december 2020 stellen zes toezichthouders van het Agentschap voor Natuur en Bos (hierna: verbalisant) op de percelen van verzoekende partij te het volgende vast:

'...

1. Controle perceel nr.

Vaststellingen:

- 3 mistnetten staan toegeschoven opgesteld op het perceel. Twee in het bos en één op een weiland:

1. Mistnet weiland 15 meter.

2. Mistnet westelijk bosgedeelte van 10 meter en geluidsboxen. Bij dit mistnet staan constructies om lokkooitjes met lokvogels in de plaatsen. De kooitjes worden in de constructie gezet om de lokvogels te beschermen tegen predatoren.

3. Mistnet oostelijk bosgedeelte van zeven meter met geluidsboxen.

- Geluidsboxen zijn door middel van bedrading verbonden met een centraal gelegen stalling. ... In de buurt van het mistnet van 15 meter staat een derde paar zwaardere boxen. In de stalling zijn er drie geluidsinstallaties aanwezig met meerdere CD's met opnames van de zang, roep en alarmroep van heel wat inheemse soorten vogels.

- In de stalling zijn verboden vangtuigen aanwezig: - 3 stroppen. 1 groot klapnet van 1m x 60 cm, een veerklem (type staartklem).

- In het bos staan 2 types vangtuigen opgesteld. Eén vangkooi met vang- en lokcompartiment en één oud type trechtersval.

- Helemaal achteraan het perceel is een apart raster waar vijf muntjakken worden gehouden. Bij de stal van de muntjak staat een kooi val vangklaar opgesteld.

Alle verboden vangtuigen en toebehoren worden door ons in bestuurlijk in beslag genomen. De trechtersval in het bos zal moeten worden afgebroken. (zie De vijf muntjakken zijn door de Natuurinspectie afgevangen en gedood met een schietmasker op basis van artikel 31/2 van het Soortenbesluit is de muntjak een invasieve exoot waar het bezit van verboden is. Van elk dier is een oor ingezameld voor DNA-onderzoek. (zie

Op het perceel nr. worden door eveneens reeën gehouden binnen een omheining. De ree is een zoogdiersoort die niet op de positieflijst staat van zoogdieren die in gevangenschap mogen gehouden worden. De positieflijst valt niet onder de bevoegdheid van de Natuurinspectie. Wij nemen onmiddellijk contact op met de dienst Dierenwelzijn Vlaamse overheid departement omgeving. Naar aanleiding van onze melding is een dossier opgestart met nummer

...

2. Controle aanwezige vogels in volièrres op het huiskavel:

Er worden door verdachte naar schatting tussen de 200 en 300 vogels gehouden van allerlei pluimage gaande van kleinere zangvogels, hoenderachtigen, steltlopers tot grotere soorten zoals kraanvogels. Tijdens de controle stellen wij vast dat de hygiënische omstandigheden in welke de vogels worden gehouden verre van optimaal zijn. Wij besluiten dan ook om de dienst Dierenwelzijn hier van in kennis te stellen en nemen meerdere foto's van de leefomstandigheden van de vogels om aan deze dienst te bezorgen. Naar aanleiding van onze melding is een dossier opgestart met nummer Door deze omstandigheden is er groot probleem met ratten en muizen. Verdachte gebruikt allerlei verboden vangtuigen in zijn volièrres om de ratten te verdelgen. Zie deel 3 vaststellingen.

...

Totaal aantal illegaal in het bezit zijnde inheemse vogelsoorten (afgeleverd in VOC, dode vogels, ontsnapte of vrijgelaten vogels ter plaatse)

Totaal: 38 inheemse vogelsoorten

3. Controle algemeen op huiskavel op het gebruik en bezit van verboden of niet-reglementaire vangtuigen:

Opgestelde vangtuigen:

- Vijf opgestelde vangklare kooivallen waarvan 1 met levend lokaas (witte kip)
- Een opgestelde niet-selectieve vangkooi.
- Drie opgestelde klapkooien (niet-selectief vangtuig)
- Zeven opgestelde veerklemmen.

Aangetroffen verboden vangtuigen + hulpmiddelen vogelvangst:

- 1 kooival.
- 2 molenkooien
- 3 niet-selectieve vangkooien
- 11 klapnetten.
- 2 klapkooien (niet-selectief vangtuig)
- 17 vogelvangstnetten.
- 1 mistnet
- 2 slagijzers + hulpmiddelen voor opstelling van een slagnet (vogelvangstnet)
- 1 veerklem
- 1 ijzeren doos met allerlei hulpmiddelen voor vogelvangst zoals lokfluitjes, broekjes.
- Grote ijzeren koffer met 6 vogelvangstnetten en 4 kleine klapnetten I
- Kleine ijzeren koffer met één vogelvangstnet en 19 verpakte mistnetten
- ...

Met een besluit houdende bestuurlijke maatregelen van 6 december 2020 worden de verboden vangtuigen en de inheemse vogelsoorten in beslag genomen, wordt er overgegaan tot het doden van de muntjakken en wordt opdracht gegeven om de aangetroffen trechters in het bos af te breken.

Verzoekende partij wordt op 26 januari 2021 verhoord na hiertoe op 14 januari 2021 te zijn uitgenodigd. Ze verklaart daarbij onder meer dat ze de verboden vangtuigen en een deel van de vogels kreeg van een niet nader genoemde overleden vriend en dat ze geen professionele vogelvanger is.

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr. van 4 december 2020, dat wordt afgesloten op 3 februari 2021

(hierna: het PV) en op 15 februari 2021 wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij met een aangetekende brief.

2.

Op 22 februari 2021 geeft de procureur des Konings aan de gewestelijke entiteit AMMC kennis van de verlenging van zijn beslissingstermijn (artikel 16.4.32 DABM) omdat het opsporingsonderzoek nog bezig is. Op 12 maart 2021 ontvangt de gewestelijke entiteit de melding van de procureur des Konings van 23 februari 2021 dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

3.

Op 22 maart 2021 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om eventueel een alternatieve bestuurlijke geldboete en een voordeelontneming op te leggen. Ze nodigt verzoekende partij daarbij uit om haar schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, terwijl deze ook de mogelijkheid krijgt om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij bezorgt op 27 maart 2021 haar schriftelijk verweer met verzoek om te worden gehoord. Wat betreft 'het bezit en gebruik van niet toegestane middelen voor het (vangen) en doden van wild' stelt ze zich de vraag waarop deze incriminatie betrekking heeft en merkt ze op dat ze met haar vuurwapens enkel ratten heeft bestreden. Wat betreft 'het illegale bezit en gebruik van verboden vangstmiddelen' stelt ze in navolging van haar verhoor dat ze deze kreeg van een overleden vriend en dat ze in 'een weinig operationele staat' verkeerden, terwijl er ook geen vangactiviteit was en er enkel sprake was van een proefopstelling. Wat betreft 'het illegaal onder zich houden van beschermde diersoorten, nl. 8 inheemse vogels met foutieve gesloten pootring en 30 inheemse vogels zonder gesloten pootring waarvan verschillende vogels met een speciale beschermstatus' stelt ze dat ze een vogelliefhebber is die zonder commerciële intenties en ter goeder trouw handelde toen ze enkele ongeringde vogels van haar overleden vriend kreeg en niet controleerde of deze waren geringd. Ze stelt ook dat er slechts een 16-tal niet of niet conform geringde vogels waren en het aangetroffen aantal dus moet worden genuanceerd, terwijl bepaalde vogels wellicht hun ring hebben verloren. Wat betreft 'het opzettelijk vangen van beschermde diersoorten, met name illegale vogelvangst, op minstens 8 verschillende vangplaatsen' betwist ze dat ze ooit beschermde diersoorten heeft gevangen en herhaalt ze dat er enkel sprake was van een niet operationele proefopstelling op een drietal plaatsen. Wat betreft 'het wederrechtelijk onder zich houden van voor de Europese Unie zorgwekkende invasieve uitheemse soorten, met name 5 muntjakken' stelt ze dat ze deze dieren al had vooraleer de positieflijst van zoogdieren in voege

trad zodat ze minstens gedwaald heeft over de wederrechtelijkheid van het bezit hiervan. Wat betreft 'het gebruik van kooivallen niet conform de voorwaarden' stelt ze dat de aangetroffen kooivallen, klapkooien en veerklemmen, die vrij verkrijgbaar zijn in de handel en dagelijks werden gecontroleerd, waren opgesteld om muizen en ratten te vangen en dus kaderen binnen een legitieme bestrijding. Ze benadrukt dat ze handelde zonder commercieel oogpunt en met respect voor het dierenwelzijn en dat ze vrijwillig afstand deed van alle illegale vangstmiddelen en vogels, en wijst ook op haar leeftijd en op haar blanco strafregister. In die optiek vraagt ze om een minnelijke schikking en minstens een geldboete met uitstel van tenuitvoerlegging. Verzoekende partij wordt hierover op 26 augustus 2021 door de gewestelijke entiteit (digitaal) gehoord.

Op 24 november 2021 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 26 november 2021 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij 'herneemt voor zover als nodig (haar) argumenten zoals eerder aangehaald', waarna ze bijna letterlijk haar schriftelijk verweer tijdens de bestuurlijke boeteprocedure herhaalt. Ze stelt daarbij in essentie opnieuw dat bepaalde feiten ten onrechte worden gekwalificeerd als een milieumisdrijf dat haar als overtreder kan worden toegerekend en waarvoor haar een bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd. Ze voert dus feitelijk de schending aan van artikel 16.4.25 DABM en van het algemeen rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld, in samenlezing met de volgens de bestreden beslissing geschonden artikelen van het Jachtdecreet, het Jachtvoorwaardenbesluit en het Soortenbesluit.

Wat betreft 'het bezit en gebruik van niet toegestane middelen voor het (vangen) en doden van wild' stelt ze dat de kooivallen en veerklemmen enkel werden gebruikt voor het bestrijden van ongedierte, terwijl deze middelen vrij verkrijgbaar zijn in de handel waardoor ze dacht dat ze legitiem konden worden gebruikt en ze zowel in feite als in rechte heeft gedwaald. Wat betreft 'het illegale bezit en gebruik van verboden vangstmiddelen' herhaalt ze dat ze deze kreeg van een overleden vriend en dat ze in 'een weinig operationele staat' verkeerden. Ze

herhaalt ook dat er geen vangactiviteit was en dat er enkel sprake was van een proefopstelling, zodat het gebruik wordt betwist. Wat betreft 'het illegaal onder zich houden van beschermde diersoorten, nl. 8 inheemse vogels met foutieve gesloten pootring en 30 inheemse vogels zonder gesloten pootring waarvan verschillende vogels met een speciale beschermstatus' herhaalt ze dat ze een vogelliefhebber is die zonder commerciële intenties en ter goeder trouw handelde toen ze enkele ongeringde vogels kreeg van haar overleden vriend en niet controleerde of deze waren geringd, waarbij ze opnieuw stelt dat er slechts een 16-tal niet of niet conform geringde vogels zijn aangetroffen zodat dit aantal moet worden genuanceerd, terwijl bepaalde vogels wellicht hun ring hebben verloren. Wat betreft 'het opzettelijk vangen van beschermde diersoorten, met name illegale vogelvangst, op minstens 8 verschillende vangplaatsen' herhaalt ze dat ze geen beschermde diersoorten heeft gevangen en dat er enkel op een drietal plaatsen een niet operationele proefopstelling stond opgesteld. Wat betreft 'het wederrechtelijk onder zich houden van voor de Europese Unie zorgwekkende invasieve uitheemse soorten, met name 5 muntjakken' herhaalt ze dat ze deze dieren al had vooraleer de positieflijst van zoogdieren in voege trad, waarbij ze een stuk voorlegt waaruit blijkt dat ze al in 2001 12 muntjakken kocht, waarvan de aangetroffen 5 muntjakken een restant zijn. Ze herhaalt dat de wetgeving pas naderhand is gewijzigd zodat ze minstens heeft gedwaald over de wederrechtelijkheid van het bezit hiervan. Ze merkt daarbij nog op dat de dieren werden gehouden in een volledig afgesloten ruimte en er dus geen risico was op ontsnapping en voortplanting en geen gevaar voor de biodiversiteit. Wat betreft 'het gebruik van kooivallen niet conform de voorwaarden' herhaalt ze dat de aangetroffen kooivallen, klapkooien en veerklemmen, die vrij verkrijgbaar zijn in de handel en dagelijks werden gecontroleerd, waren opgesteld om muizen en ratten te vangen en dus kaderen binnen een legitieme bestrijding.

2.

Verwerende partij betwist het middel onder verwijzing naar de overwegingen hierover in de bestreden beslissing.

Wat betreft het bezit en gebruik van niet toegestane middelen voor het (vangen) en doden van wild stelt ze dat de bewering van verzoekende partij dat de kooivallen en veerklemmen uitsluitend dienden voor het bestrijden van ongedierte niet ter zake doet omdat dit verboden middelen zijn. Wat betreft de kooivallen wijst ze op de vaststelling dat deze slechts kunnen worden gebruikt onder welbepaalde voorwaarden waaraan niet was voldaan, terwijl dit bovendien niet-selectieve vallen betreft die ook andere dieren dan muizen en ratten kunnen doden. Ze stelt dat de bewering van verzoekende partij dat deze middelen in de handel vrij verkrijgbaar zijn ongeloofwaardig is omdat ook de verkoop hiervan is verboden. Ze betwist dat rechtsdwaling kan worden aanvaard als verschoningsgrond. Wat betreft de bewering van

verzoekende partij dat ze de verboden vangstmiddelen niet gebruikte en dat er enkel sprake was van een proefopstelling merkt ze op dat dit in tegenspraak is met de vaststellingen in het PV, die gelden tot bewijs van het tegendeel dat door verzoekende partij niet wordt geleverd. Wat betreft de bewering van verzoekende partij dat ze bij het houden van de beschermde vogelsoorten te goeder trouw handelde stelt ze dat dit in tegenspraak is met de bewering van verzoekende partij dat ze een vogelliefhebber is omdat hierdoor mag worden verwacht dat ze de toepasselijke regelgeving kent en moet weten dat de betreffende vogels geringd moeten zijn. Ze wijst daarbij op het feit dat onachtzaamheid geen verschoningsgrond is. Wat betreft de bewering van verzoekende partij dat ze de muntjakken reeds in haar bezit had voor de inwerkingtreding van de positieflijst stelt ze dat de dieren enkel nog mochten worden gehouden onder specifieke voorwaarden en met een vergunning die verzoekende partij niet had, zodat er wel degelijk sprake is van het wederrechtelijk onder zich houden van muntjakken. Ze merkt daarbij op dat verzoekende partij dit moet hebben geweten omdat dergelijke dieren slechts door weinig mensen worden gehouden, zodat verzoekende partij zich niet kan beroepen op onachtzaamheid of rechtsdwaling, terwijl een concreet gevaar voor de biodiversiteit niet moet worden aangetoond. Wat betreft de bewering van verzoekende partij dat de kooivallen zijn gebruikt overeenkomstig de voorwaarden wijst ze op de vaststelling dat verzoekende partij de overwegingen daarover in de bestreden beslissing niet betwist.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit kan een alternatieve bestuurlijke geldboete opleggen voor gedragingen die strijdig zijn met de milieuvoorschriften in artikel 16.1.1, lid 1 DABM en die naargelang de keuze van de procureur des Konings ook strafrechtelijk kunnen worden bestraft overeenkomstig de artikelen 16.6.1, 16.6.2, 16.6.3, 16.6.3bis, 16.6.3ter, 16.6.3quater, 16.6.3quinquies, 16.6.3sexies en 16.6.3septies DABM (artikel 16.4.27, lid 2 DABM en 16.1.2, 2° DABM). Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de gehandhaafde regelgeving is in beginsel strafbaar (artikel 16.6.1, §1 DABM), zodat opzet niet noodzakelijk is vereist. De geldboete kan enkel worden opgelegd aan de 'overtreder', hetzij degene die een milieumisdrijf pleegt of die opdracht geeft om handelingen te stellen die een milieumisdrijf uitmaken (artikel 16.4.25, lid 1 DABM). Het betreft op basis van de spraakgebruikelijke betekenis van het begrip 'overtreder' de natuurlijke -of rechtspersoon die een gebod of verbod dat zich tot hem richt schendt dan wel daartoe opdracht geeft, zodat de concrete toerekening van een milieumisdrijf mede wordt bepaald door de adressaten van de geschonden normen, die de toerekenbaarheid kunnen beperken door een gebod of verbod te voorzien dat zich slechts tot welbepaalde personen richt. De kwalificatie van de feiten als

een milieumisdrijf en de toerekenbaarheid hiervan aan verzoekende partij als overtreder vormt dus de grondslag voor de bevoegdheid van de gewestelijke entiteit om haar een geldboete op te leggen en raakt de openbare orde. Het College dient dit dan ook desnoods ambtshalve te onderzoeken, waarbij de rechten van verdediging moeten worden gewaarborgd.

Een bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie, waarbij de bewijslast van het milieumisdrijf en de overtreder berust bij de gewestelijke entiteit. Het bewijs van de feiten en het daderschap kan met het oog op bestuurlijke beboeting, naar analogie met de bewijsvoering in strafzaken, in beginsel met alle middelen van recht worden geleverd. De principieel vrije bewijsvoering betekent dat dit bewijs onder meer kan worden geleverd door een geheel van samenhangende feitelijke vaststellingen, die éénsluidend eenzelfde persoon als pleger van een milieumisdrijf aanduiden. De beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, en het vermoeden van onschuld zoals onder meer bepaald in artikel 6, lid 2 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, omringen de bewijslevering met waarborgen op procedureel en inhoudelijk vlak.

2.

De gewestelijke entiteit overweegt in de bestreden beslissing onder de titel 'de toerekenbaarheid aan de overtreder' het volgende:

'Naar aanleiding van een melding van inzake illegale
vogelvangst op het adres te en aanpalende gronden begaf
verbalisant zich op 4 december 2020 samen met enkele andere toezichthouders van
Natuurinspectie West van het Agentschap voor Natuur en Bos en in het bezit van een
visitatiemachtiging naar het adres van vermoedelijke overtreder.

Van op de aanpalende landbouwgronden stelden zij vast dat er achteraan het perceel kadastraal
gekend als minstens 4 muntjakken illegaal werden
gehouden. Bovendien stelden zij vast in het beboste deel op dit perceel minstens 1 mistnet
aanwezig was, hetgeen was opgesteld, maar op dat moment toegeschoven was. Verbalisant stelde
eenmaal op het perceel vast dat er 3 mistnetten toegeschoven opgesteld stonden, waarvan 2 (met
een breedte van respectievelijk 10 en 7 meter) in het bos en 1 (met een breedte van 15 meter) op
het weiland. Bij beide mistnetten in het bos waren geluidsboxen aanwezig. Ook in de buurt van het
mistnet op het weiland was een geluidsbox aanwezig. Bij 1 van de mistnetten in het bos stond
bovendien een constructie om lokkooitjes met lokvogels in te plaatsen. De geluidsboxen waren
door middel van bedrading verbonden met een centraal gelegen stalling, waar er 3
geluidsinstallaties stonden met meerdere cd's met opnames van de zwang, roep en alarmroep van

heel wat inheemse vogelsoorten. In de stalling waren 3 stroppen, 1 groot klapnet (1 m x 60 cm) en 1 veerklem - type staartklem - aanwezig. In het bos stonden 2 types vangtuigen opgesteld: 1 vangkooi met vang- en lokcompartiment en 1 oud type trechtersval. Bij de stal van de muntjakken stond 1 kooival vangklaar opgesteld. Op het huiskavel, gelegen op het perceel kadastraal gekend als

trof verbalisant nog volgende vangklaar opgestelde vangtuigen aan: 5 opgestelde vangklare kooivallen waarvan 1 met levend lokaas (witte kip); 1 opgestelde niet-selectieve vangkooi; 3 opgestelde klapkooien (niet-selectief vangtuig); 7 opgestelde veerklemmen. Uit het fotomateriaal bij het aanvankelijk proces-verbaal met notitienummer blijkt dat geen enkele van deze kooivallen uitgerust was met een ondoorzichtige bovenkant. Verder trof verbalisant op het huiskavel ook nog volgende vangtuigen en hulpmiddelen voor vogelvangst aan: 1 kooival; 2 molenkooien; 3 niet-selectieve vangkooien; 11 klapnetten; 2 klapkooien (niet-selectief vangtuig); 17 vogelvangstnetten; 1 mistnet; 2 slagijzers en hulpmiddelen voor opstelling van een slagnet; 1 veerklem; 1 ijzeren doos met allerlei hulpmiddelen voor vogelvangst zoals lokfluitjes, broekjes; grote ijzeren koffer met 6 vogelvangstnetten en 4 kleine klapnetten; kleine ijzeren koffer met 1 vogelvangstnet en 19 verpakte mistnetten.

In de volières op het huiskavel trof verbalisant volgende niet reglementair geringde vogels aan: 2 koperwieken met doorgeknipte pootring; 1 koperwiek zonder pootring; 1 gaai met doorgeknipte pootring; 4 veldleeuweriken zonder pootring; 4 groenvinken zonder pootring; 1 zomertortel met doorgeknipte pootring; 1 zomertortel te groot geringd; 1 jonge zomertortel met gemanipuleerde ring (pootring van 14 jaar oud); de pootring was afgeleverd aan een andere persoon; vermoedelijke overtreder beschikt niet over het origineel CITES-document; 1 grote lijster (ontsnapt). In de stalletjes naast de woning trof verbalisant volgende niet reglementair geringde vogels aan: 1 dode kokmeeuw in staat van ontbinding; 4 opgezette koperwieken in emmer (niet levende lokvogels); 2 dode putters; 1 keep zonder pootring; 4 sijzen zonder pootring; 1 Europese kanarie zonder pootring; 2 putters zonder pootring. De keep, sijzen, Europese kanarie en putters bevonden zich in kleine vogelmuiten die gebruikt worden als lokkooitje. In de volière links achter de woning tegen het bos trof verbalisant volgende niet reglementair geringde vogels aan: 1 koperwiek met doorgeknipte pootring; 1 patrijs zonder officiële pootring (niet-nominatieve pootring); 1 fazant zonder pootring. Op locatie 7 op de kaart bij het proces-verbaal trof verbalisant 3 witbuikzandhoenen en 1 zwartbuikzandhoen zonder pootring aan. Eén van deze witbuikzandhoenen is naderhand in het vogelopvangcentrum gestorven. Bij autopsie van de vogel bleek dat er een oude hagelkorrel in de borst aanwezig was. Op locatie 9 op de kaart bij het proces-verbaal trof verbalisant een merel in een opgestelde kooival aan. Uit het fotomateriaal in bijlage bij het aanvankelijk proces-verbaal blijkt dat deze kooival niet uitgerust was met een ondoorzichtige bovenkant. In totaal trof verbalisant 38 inheemse niet reglementair geringde beschermde vogelsoorten aan, waarvan 28 vogels werden afgeleverd aan het vogelopvangcentrum, enkele dood werden aangetroffen, enkele ontsnapten en enkele ter plaatse werden vrijgelaten.

Conform artikel 19 van het Jachtdecreet is het verboden om niet door de Vlaamse Regering toegestane middelen voor het doden of vangen van wild onder zich te hebben. Een strop betreft een niet voor de jacht toegestaan middel. Het bezit van 3 strops is derhalve verboden.

Conform artikel 11 van het Jachtvoorwaardenbesluit is het gebruik en bezit van veerklemmen verboden voor het uitoefenen van elke vorm van jacht of bestrijding. In totaal werden 9 veerklemmen aangetroffen, waarvan er 7 vangklaar waren opgesteld. Vermoedelijke overtreder werpt op dat hem niet bekend is waarop de incriminatie "het bezit en gebruik van niet toegestane middelen voor het bezit en doden van wild" slaat, zoals omschreven in het schrijven van 22 maart 2021 waarbij vermoedelijke overtreder kennis werd gegeven van de opstart van het boetedossier. Hij licht toe dat in zoverre dit betrekking heeft op de inbeslaggenomen vuurwapens, de procureur des Konings hem hiervoor een minnelijke schikking heeft aangeboden, waarop hij is ingegaan. Deze wapens werden enkel gebruikt voor het bestrijden van ratten. Hij verklaart dat hij op geen enkel moment wild heeft gedood. Bovendien werd hij hieromtrent niet verhoord. Met deze incriminatie verwijst de gewestelijke entiteit naar het illegaal bezit en gebruik van de veerklemmen door vermoedelijke overtreder. Dit vormt immers een schending van artikel 19 van het Jachtdecreet en artikel 11 van het Jachtvoorwaardenbesluit. De vaststellingen inzake de aangetroffen vuurwapens werden niet opgenomen in het aanvankelijk procesverbaal dat aanleiding heeft gegeven tot voorliggende bestuurlijke geldboete. Deze vaststellingen worden als dusdanig niet in voorliggende boetebeslissing beboet, in tegenstelling tot de vaststellingen inzake het bezit en gebruik van de veerklemmen.

Conform artikel 13 van het Jachtvoorwaardenbesluit mag voor het uitoefenen van jacht of bestrijding met kastvallen of met kooivallen plantaardig en niet-levend dierlijk lokaas gebruikt worden als lokmiddel. Het gebruik van een levende merel en een kip in een vangklaar opgestelde kooival is dan ook verboden.

Conform artikel 51, 6° van het Jachtvoorwaardenbesluit mag de bestrijding van overig wild beoefend worden met kooivallen waarvan de bovenkant bestaat uit ondoorzichtig materiaal. Van de zes vangklaar opgestelde kooivallen was geen enkele kooival uitgerust met een bovenkant bestaande uit ondoorzichtig materiaal.

Conform artikel 31/2, 1° van het Soortenbesluit is het onder zich houden, ook in een gesloten omgeving, van specimens van voor de Europese Unie zorgwekkende invasieve uitheemse soorten, verboden. Een muntjak betreft een soort die conform verordening 1143/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 betreffende de preventie en beheersing van de introductie en verspreiding van invasieve uitheemse soorten op de Europese lijst van zorgwekkend invasieve uitheemse soorten staat. Vermoedelijke overtreder verklaart omtrent de muntjakken dat hij deze reeds in het bezit had lang voorafgaand aan het in voege treden van de positieflijst voor zoogdieren. Minstens meent hij te hebben gedwaald, niet wetende dat er sprake was en is van een

wederrechtelijk bezit. De aangevoerde onwetendheid over wat al dan niet toegelaten was, neemt het bestaan van het milieumisdrijf niet weg. De vermoedelijke overtreder had informatie moeten/kunnen inwinnen over het bestaan van haar wettelijke verplichtingen. Er kan geen onoverwinnelijke rechtsdwaling in zijn hoofd weerhouden worden. Conform artikel 31/5, §2 van het Soortenbesluit kan het ANB een afwijking verlenen van het verbod op het onder zich houden van muntjakken aan eigenaren van gezelschapsdieren die niet worden gehouden voor commerciële doeleinden en die behoren tot de voor de Unie zorgwekkende invasieve uitheemse soorten, om die dieren te houden tot de natuurlijke dood ervan, op voorwaarde dat ontegensprekelijk kan worden aangetoond dat voldaan is aan de volgende voorwaarden: 1° de dieren werden al gehouden voor ze werden opgenomen in de Unielijst; 2° de dieren worden in een gesloten omgeving gehouden en de eigenaar neemt alle passende maatregelen om voortplanting of ontsnapping onmogelijk te maken. Op het moment van de controle door de verbalisant kon vermoedelijke overtreder geen afwijking op het verbod tot het houden van de muntjakken voorleggen, waardoor het onder zich hebben van de dieren wederrechtelijk was.

Artikel 10, §1, 2° van het Soortenbesluit verbiedt het vangen van beschermde vogelsoorten. Conform artikel 16, §1 van het Soortenbesluit is het verboden om middelen, installaties of methoden, vermeld in bijlage 2A, te gebruiken voor het doden of vangen van in het wild levende dieren. Verboden middelen vermeld in bijlage 2A betreffen onder meer vallen die qua werking of gebruik niet voldoende selectief zijn en akoestische hulpmiddelen. Conform artikel 16, §3 van het Soortenbesluit is het verboden om middelen, vermeld in bijlage 2C onder zich te hebben, te vervoeren, te verhandelen, te ruilen, te koop aan te bieden of in ruil aan te bieden. Verboden middelen vermeld in bijlage 2C betreffen onder meer vogelvangstnetten, mistnetten, vogelvangkooien en vogelklemmen. Vermoedelijke overtreder had 7 kooivallen, 2 molenkooien, 5 andere niet-selectieve vangtuigen, 14 klapnetten, 5 klapkooien, 24 vogelvangstnetten en 23 mistnetten in het bezit. Verschillende tuigen stonden vangklaar opgesteld. Inzake het illegale bezit en gebruik van verboden vangstmiddelen werpt vermoedelijke overtreder in zijn verweerschrift op dat hij dit materiaal heeft bekomen van een in 2020 overleden vriend en dit in weinig operationele staat verkeerde om een vangst mee te realiseren. Hij zou het materiaal er slechts zeer recent hebben geplaatst. Ook de verbalisant zou hem hebben meegedeeld dat het "waardeloze rommel" betrof die vermoedelijke overtreder beter naar het recyclagepark had gevoerd op het moment dat hij deze in ontvangst nam bij zijn vriend. Bovendien zou zijn vastgesteld dat er geen vangstactiviteit was: de drie mistnetten waren dichtgeschoven. Hij verklaart dat dit alles gekaderd moet worden in een proefopstelling. Hierover verklaart hij in het verhoor dat hij niets van vogelvangst kent, maar eens wou proberen om een vogel te vangen met het ontvangen materiaal. Vermoedelijke overtreder betwist het bezit van deze middelen niet. Het gebruik ervan betwist hij echter met klem. Wat het bezit van het vogelvangstmateriaal betreft, is het gegeven dat hij het materiaal van een inmiddels overleden vriend zou hebben gekregen irrelevant. Het feit dat hij dit in bezit had op het ogenblik van de vaststellingen, volstaat om een schending te vormen van bovenstaande bepalingen. Voor het begroten van het boetebedrag wordt wel rekening met het gegeven of de

vogelvangstuigen al dan niet recent werden gebruikt. Wat het gebruik van het vogelvangstmateriaal betreft, is niet vereist dat er effectief vogels zijn gevangen met het gebruikte materiaal opdat sprake zou zijn van een schending van artikel 16, §3 van het Soortenbesluit. Het volstaat dat de vangtuigen vangklaar waren opgesteld. Verbalisant stelde vast dat tal van vangtuigen vangklaar waren opgesteld. Inzake de aangetroffen acht vangplaatsen verklaart vermoedelijke overtreder dat hij nooit opzettelijk beschermde diersoorten heeft gevangen. Het betrof een proefopstelling op een drietal plaatsen, die geenszins operationeel was. Verbalisant stelde vast dat er vangkooien waren opgesteld op meerdere locaties op beide percelen die een totale oppervlakte van 3,2 hectare behelzen. Zo is sprake van een opgestelde kooival nabij de muntjakstal, achteraan de weide, van een opgestelde trechterval en vangconstructie in het bos en van vangtuigen van allerlei aard op het perceel waarop de woning zich bevindt. Dit betreffen allerhande vangtuigen verdeeld over het hele perceel met nr zoals in detail weergegeven op de luchtfoto in bijlage 3, pagina 8 bij het aanvankelijk proces-verbaal. Aangezien deze vangplaatsen zich allen op het woonkavel bevinden, worden deze in het voordeel van vermoedelijke overtreder als één vangplaats beschouwd, hetgeen het totaal aantal vangplaatsen op drie brengt. Inzake de aangetroffen kooivallen, veerklemmen en klapkooien verklaart vermoedelijke overtreder dat deze werden gebruikt voor de bestrijding van muizen en ratten. Deze waren tevens opgesteld in gesloten ruimten niet toegankelijk voor andere dieren dan het geviseerde ongedierte. Bovendien zou verbalisant erkend hebben dat vermoedelijke overtreder te kampen heeft met een muizen- en rattenplaag. Ook werpt hij op dat deze vallen, klemmen en kooien vrij verkrijgbaar zijn in de handel. Indien er andere dieren in de kooivallen zouden belanden, zou vermoedelijke overtreder deze onmiddellijk vrijlaten, gezien hij de vallen dagelijks controleert. Ongeacht het feit of sommige van deze vangtuigen al dan niet in een binnenruimte opgesteld waren, volstaat dat het ging om niet-selectieve vangtuigen. Ook in een binnenruimte kunnen immers nog langs gaten en kieren, of bij het openstaan van toegangswegen, dieren binnen komen en zo vast komen te zitten in deze niet-selectieve vangtuigen. Dat hij deze vallen dagelijks zou controleren kan het gebruik van niet-selectieve vangtuigen evenmin rechtvaardigen omdat bij het vangen reeds vermijdbaar leed aan dieren kan veroorzaakt worden. Het is bovendien niet relevant dat deze tuigen vrij beschikbaar zijn in de handel. Het gebruik ervan is verboden.

Artikel 12 van het Soortenbesluit stelt het onder zich hebben van beschermde vogels verboden. Artikel 41 van het Soortenbesluit stelt dat van dit verbod kan afgeweken worden indien het gaat om specimens die in het Vlaams Gewest in gevangenschap zijn geboren en gekweekt. Dit dient aangetoond te worden met een gesloten pootring die voldoet aan de bepalingen van artikel 42, 43 en 44 van het Soortenbesluit. Vermoedelijke overtreder was in het bezit van 38 vogels waarvan er 7 een gemanipuleerde pootring droegen en 31 geen pootring droegen. Vermoedelijke overtreder meent dat slechts 16 vogels ongeringd waren. Aangezien binnen de 14 dagen na datum van afsluiting van het aanvankelijk proces-verbaal kopie van dit proces-verbaal werd overgemaakt aan de vermoedelijke overtreder, hebben voormelde zintuiglijke waarnemingen van de verbalisant, waaronder de vaststelling of een vogel al dan niet conform is geringd, overeenkomstig artikel

16.3.25 DABM bewijswaarde tot tegendeel. Deze bijzondere bewijswaarde geldt tot wanneer een beslissend bewijs van de onjuistheid van de materiële vaststellingen wordt voortgebracht. Een loutere ontkenning van of twijfel betreffende de vastgestelde feiten is niet voldoende. De vermoedelijke overtreder levert geen beslissend bewijs van onjuistheid van deze materiële vaststellingen. Hij beperkt zich tot de stelling dat 'slechts een 16-tal' van de 300-tal in zijn bezit zijnde vogels ongeringd waren. Dit volstaat niet. Derhalve mag aangenomen worden dat de vaststellingen van verbalisant dat 38 vogels niet dan wel foutief geringd waren correct zijn. Wat betreft de witbuikzandhoenen verklaart vermoedelijke overtreder dat deze oorspronkelijk wel waren geringd, maar kennelijk hun ring waren verloren. Op jonge leeftijd is nog niet duidelijk of het een mannelijk of vrouwelijk exemplaar betreft. Het is mogelijk dat een vrouwelijke vogel geringd is met een ring voor een mannelijke vogel wiens poten naderhand breder worden en nadien haar ring uitspeelt. Dit zou eveneens het geval zijn voor enkele andere vogels, die hun ring zijn verloren. Voor zover deze verklaring voor het verliezen van ringen bij drie van de witbuikzandhoenen aannemelijk zou zijn, diende vermoedelijke overtreder nog steeds over de nodige waakzaamheid te beschikken en op regelmatige basis na te gaan of de ringen van de juveniele witbuikzandhoenen er nog steeds aan bevestigd waren, en zoniet onmiddellijk de ring voor het juiste geslacht te bevestigen. Vermoedelijke overtreder maakt niet aannemelijk dat hij deze inspanningen voor deze vogelsoort heeft gedaan. Dit argument wordt dan ook niet weerhouden.

Bovenvermelde feiten zijn een schending van:

- Jachtvoorwaardenbesluit 2014: artikel 11, artikel 13, artikel 51
- Jachtdecreet: artikel 19
- Soortenbesluit: artikel 10, § 1, artikel 12, artikel 16, § 1; artikel 16, § 3, artikel 31/2, artikel 41.

Deze feiten vallen daarmee onder de definitie van een milieumisdrijf als bedoeld in artikel 16.1.2, 2° DABM. Ze zijn strafbaar gesteld in hoofdstuk VI van titel XVI van het DABM en op grond van artikel 16.4.27 kan een bestuurlijke geldboete opgelegd worden.

Inzake het illegaal onder zich houden van beschermde diersoorten verklaart vermoedelijke overtreder dat hij sedert jaar en dag fervent vogelliefhebber is, zonder enig commercieel opzet. Hij verklaart dat hij mogelijks niet helemaal gehandeld heeft als zorgvuldig huisvader, toen hij een aantal inheemse vogels kreeg van zijn in 2020 overleden vriend, wiens naam hij niet wenst te vernoemen. Hij heeft toen niet gecontroleerd of deze vogels al dan niet geringd waren. Vermoedelijke overtreder bezit naar schatting een driehonderd tal vogels. Het aantal niet conforme vogels - zijn inziens slechts een zestiental - moet dan ook sterk genuanceerd worden. Vermoedelijke overtreder verklaart te goeder trouw te zijn geweest. In bovenstaande uiteenzetting werd reeds aangetoond dat vermoedelijke overtreder niet conform de regelgeving heeft gehandeld. Goede trouw of onwetendheid nemen het bestaan van het milieumisdrijf op zich niet weg. Artikel 16.6.1 en volgende van het DABM stellen bovenvermelde milieumisdrijven strafbaar ongeacht of de feiten opzettelijk dan wel door een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid zijn gepleegd. De

feiten zijn ook strafbaar wanneer zij uit gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid zijn gepleegd. Vermoedelijke overtreder stelt zelf in het bezit te zijn van een driehonderd tal vogels en verklaart zelf reeds 'jaar en dag een fervent vogelliefhebber' te zijn. Van een leek terzake is derhalve geen sprake. Vermoedelijke overtreder gedroeg zich minstens onzorgvuldig gezien hij de vogels bij ontvangst onvoldoende heeft gecontroleerd op het feit of deze al dan niet correct geringd waren, zoals hij zelf ook erkent.

Het milieumisdrijf staat vast in hoofde van overtreder.'

3.

De gewestelijke entiteit steunt haar oordeel op de met foto's ondersteunde vaststellingen van de verbalisant in het PV, terwijl verzoekende partij niet aanvoert dan wel aantoont dat dit geen bijzondere bewijswaarde heeft. Een proces-verbaal heeft in beginsel bewijswaarde tot het tegendeel is bewezen, waarbij deze bijzondere bewijswaarde vervalt als er daarvan niet binnen een termijn van veertien dagen na afsluiting van het proces-verbaal een kopie wordt overgemaakt aan de vermoedelijke overtreder, in zoverre deze is bekend (artikel 16.3.25, lid 1 DABM en artikel 16.5.10 DABM). Uit het PV blijkt dat dit is afgesloten op 3 februari 2021 en vervolgens op 15 februari 2021 tijdig met een aangetekende brief is verstuurd aan verzoekende partij. Hoewel deze brief geen deel uitmaakt van het administratief dossier zoals dit is overgemaakt aan het College en verzoekende partij deze brief ook niet voorlegt, betwist ze klaarblijkelijk niet dat ze het PV in goede orde heeft ontvangen.

De bijzondere bewijswaarde geldt enkel wat betreft de materiële vaststellingen die de verbalisant doet en niet voor de feitelijke of juridische gevolgtrekkingen die hij daaruit afleidt. Deze bewijswaarde kan enkel ongedaan worden gemaakt als er een beslissend bewijs van onjuistheid hiervan wordt voorgelegd, zodat een loutere ontkenning van of twijfel over deze vaststellingen niet volstaat. In de hypothese dat de bijzondere bewijswaarde van het PV is vervallen doordat de vermoedelijke overtreder hiervan niet tijdig een kopie ontving kan er overigens nog altijd rekening worden gehouden met de inhoud hiervan, waarbij het PV in dat geval de waarde heeft van een inlichting of een begin van bewijs. Zoals gesteld kan het bewijs van de feiten en het daderschap met het oog op bestuurlijke beboeting in beginsel met alle middelen van recht worden geleverd, zodat een PV met bijzondere bewijswaarde hiervoor niet noodzakelijk is vereist.

4.

Verzoekende partij toont in het licht van de stukken van het administratief dossier en de procedurestukken niet aan dat het oordeel van de gewestelijke entiteit dat de vastgestelde

feiten moeten worden beschouwd als milieumisdrijven die haar kunnen worden toegerekend, foutief dan wel kennelijk onredelijk is en dat er ter zake (minstens) twijfel bestaat. Ze beperkt zich tot een bijna letterlijke overname van haar schriftelijk verweer tijdens de bestuurlijke boeteprocEDURE en maakt ondanks haar stelplicht ten onrechte abstractie van de gemotiveerde en pertinente overwegingen hierover van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, waarbij de argumentatie in haar schriftelijk verweer nochtans concreet wordt betrokken.

Verzoekende partij stelt wat betreft 'het bezit en gebruik van niet toegestane middelen voor het (vangen) en doden van wild' tevergeefs dat de kooivallen en veerklemmen enkel werden gebruikt voor het bestrijden van ratten en niet voor het doden van wild, zodat er wel degelijk sprake is van een milieumisdrijf dat haar kan worden toegerekend. Verzoekende partij voert op zich geen betwisting over het bezit en gebruik van de wederrechtelijke veerklemmen en kooivallen die niet voldoen aan de daarvoor opgelegde vereisten. Hoewel ratten geen jachtwild zijn en het Jachtdecreet en Jachtvoorwaardenbesluit dus niet van toepassing zijn bij het bestrijden van deze dieren, maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat ze enkel beoogde om daarmee ratten te vangen en geen wild. Haar bewering wordt reeds duidelijk tegengesproken door het feit dat de verbalisant buiten onder meer een vangklaar opgestelde kooival aantrof met daarin een levende witte kip. Verzoekende partij maakt ten onrechte abstractie van deze vaststelling, terwijl het onwaarschijnlijk is dat dergelijk levend dierlijk lokaas wordt gebruikt om ratten te vangen en geen wild zoals vossen of marterachtigen of andere beschermde roofdieren. Verzoekende partij gaat hierbij bovendien ten onrechte voorbij aan de vaststelling dat haar ook wordt verweten dat ze in strijd met de 'verbodsbepalingen betreffende middelen, installaties en methoden voor het doden of vangen van dieren' in artikel 16, §1 Soortenbesluit handelde door levende dieren als lokdier te gebruiken en door het gebruik van vallen die qua werking of gebruik niet voldoende selectief zijn en waarmee dus ook beschermde soorten kunnen worden gevangen, zoals blijkt uit het feit dat de verbalisant buiten een kooival aantrof met daarin een levende merel. Dit wordt door verzoekende partij overigens bevestigd met de overweging in haar verzoekschrift dat 'mochten er andere dieren in de kooivallen geraken die door (haar) onmiddellijk werden vrijgelaten'. Verzoekende partij maakt gelet op de vaststellingen in het PV niet aannemelijk dat ze geen intentie had om opzettelijk andere dieren dan ratten te vangen of te doden. Haar bewering dat de kooivallen en veerklemmen vrij verkrijgbaar zijn in de handel doet geen afbreuk aan de toerekenbaarheid van het milieumisdrijf aan verzoekende partij, die niet aantoont dat ze daardoor in dwaling is gebracht. Zoals gesteld trof de verbalisant buiten onder meer een vangklaar opgestelde kooival aan met daarin een levende witte kip, zodat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er sprake is van onoverwinnelijke (rechts)dwaling als schulduitsluitingsgrond en dat met name elke normaal redelijk en vooruitziend persoon, geplaatst in dezelfde omstandigheden,

ook niet op de hoogte zou zijn geweest van de vaststelling dat dergelijke vangmethoden verboden zijn. Ze diende zich ter zake minstens vooraf degelijk te informeren, vooral ook gelet op het feit dat er bij haar allerhande vangmiddelen en gevangen dieren zijn aangetroffen.

Verzoekende partij stelt wat betreft 'het illegale bezit en gebruik van verboden vangstmiddelen' tevergeefs dat ze deze kreeg van een overleden vriend en dat ze gelet op hun weinig operationele staat niet werden gebruikt om dieren te vangen en er enkel sprake was van een proefopstelling. Ongeacht het feit dat deze bewering ongeloofwaardig is in het licht van de vaststellingen in het PV en in het bijzonder het groot aantal aangetroffen vogels zonder dan wel met een gemanipuleerde pootring, maakt verzoekende partij ten onrechte abstractie van de vaststelling van de verbalisant dat er meerdere vangtuigen gebruiksklaar en ook vangklaar waren opgesteld. Verzoekende partij had dus wel degelijk de intentie om beschermde diersoorten te vangen en toont niet aan dat ze deze vangstmiddelen enkel onder zich had, wat op basis van artikel 16, §3 Soortenbesluit overigens ook is verboden. Dit wordt door verzoekende partij overigens bevestigd in haar verhoor met de verklaring dat ze de aangetroffen gebruiksklare mistnetten met geluidsinstallaties 'al eens enkele dagen (heeft) geprobeerd' en de laatste keer 'ongeveer drie dagen voor dat jullie bij mij kwamen', waarbij ze 'enkele mezen (heeft) gehad in de netten'. Verzoekende partij spreekt zichzelf dan ook tegen met de bewering na haar verhoor dat ze de wederrechtelijke vangstmiddelen niet effectief gebruikte om beschermde diersoorten te vangen.

Verzoekende partij stelt wat betreft 'het illegaal onder zich houden van beschermde diersoorten, nl. 8 inheemse vogels met foutieve gesloten pootring en 30 inheemse vogels zonder gesloten pootring waarvan verschillende vogels met een speciale beschermstatus' tevergeefs dat er slechts een 16-tal niet of niet conform geringde vogels zijn aangetroffen en dat bepaalde vogels hun ring wellicht hebben verloren. Zoals hoger gesteld heeft de materiële vaststelling van de verbalisant in het PV dat er bij verzoekende partij in totaal 38 illegale inheemse vogelsoorten zijn aangetroffen bijzondere bewijswaarde, die door de loutere bewering van verzoekende partij over het beperktere aantal illegale vogels niet ongedaan wordt gemaakt. Ook haar bewering dat bepaalde vogels hun ring wellicht hebben verloren is ongeloofwaardig in het licht van het geheel van de vaststellingen in het PV, terwijl artikel 41 Soortenbesluit duidelijke voorwaarden voorziet en in het bijzonder een gesloten pootring die voldoet aan welbepaalde vereisten, zodat verzoekende partij hierover diende te waken. Haar bewering dat ze een vogelliefhebber is die ter goeder trouw handelde en niet vanuit een commercieel oogpunt doet geen afbreuk aan het milieumisdrijf en de toerekenbaarheid hiervan aan verzoekende partij. Artikel 12 Soortenbesluit verbiedt naast het verhandelen of ruilen of het te koop of in ruil aanbieden ook het onder zich hebben van beschermde diersoorten, zodat

het al dan niet hebben van commerciële bedoelingen niet relevant is voor het bestaan van het milieumisdrijf. Voorts is elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de gehandhaafde regelgeving in beginsel strafbaar, terwijl verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er sprake is van onoverwinnelijke (rechts)dwaling in haar hoofde. Ze stelt zelf dat ze al altijd een vogelliefhebber is geweest zodat mag worden aangenomen dat ze de geschonden regelgeving kent en ze bezwaarlijk kan voorhouden dat ze handelde als elke normaal redelijk en vooruitziend persoon, geplaatst in dezelfde omstandigheden.

Verzoekende partij stelt wat betreft 'het wederrechtelijk onder zich houden van voor de Europese Unie zorgwekkende invasieve uitheemse soorten, met name 5 muntjakken' tevergeefs dat ze deze dieren al had vooraleer dit werd verboden. Ze betwist op zich niet dat het houden van muntjakken zonder daarvoor te beschikken over een rechtsgeldige afwijking van het Agentschap voor Natuur en Bos strafbaar is, zodat het gebeurlijke feit dat ze deze dieren al in 2001 aankocht niet relevant is. Zoals gesteld is ook elke door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de gehandhaafde regelgeving in beginsel strafbaar, terwijl verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er in het licht van de ondertussen gewijzigde regelgeving sprake is van onoverwinnelijke (rechts)dwaling in haar hoofde over de wederrechtelijkheid van het bezit van muntjakken en dat ze heeft gehandeld als een normaal redelijk en vooruitziend persoon, geplaatst in dezelfde omstandigheden. Het houden van muntjakken is eerder uitzonderlijk terwijl deze dieren al enkele jaren op de Europese lijst van zorgwekkend invasieve uitheemse soorten staan, zodat mag worden aangenomen dat verzoekende partij de geschonden regelgeving kent of zich minstens degelijk moest informeren over de mogelijkheid en noodzaak om overeenkomstig artikel 31/5, §2 Soortenbesluit een afwijking te vragen voor het verder houden van de dieren tot hun natuurlijke dood. Verzoekende partij heeft zich overigens klaarblijkelijk niet verzet tegen de bestuurlijke maatregel op basis waarvan de dieren zijn gedood. Ook haar opmerking dat de dieren werden gehouden in een volledig afgesloten ruimte zodat er geen risico was op ontsnapping en voortplanting en er geen gevaar was voor de biodiversiteit, waarmee ze feitelijk verwijst naar de noodzakelijke voorwaarde om een afwijking te krijgen van het Agentschap voor Natuur en Bos om de dieren tot hun natuurlijke dood te houden, is niet relevant, omdat het verbod in artikel 31/2, 1° Soortenbesluit betrekking heeft op 'het onder zich houden, ook in een gesloten omgeving'.

Het middel wordt verworpen.

B. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij betwist de hoogte van de effectief opgelegde geldboete, die volgens haar disproportioneel en onredelijk hoog is. Ze voert dus feitelijk de schending aan van de artikelen 16.4.4 en 16.4.29 DABM en van het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Ze stelt dat de geldboete niet proportioneel is in het licht van de gepleegde feiten en de omstandigheden en gelet op de vaststelling dat ze 'rond moet komen met een pensioen'. Ze verwijt de gewestelijke entiteit dat deze bij het bepalen van het boetebedrag ten onrechte enkel rekening houdt met de verzachtende omstandigheid dat ze toestemming gaf tot de huiszoeking die heeft geleid tot de vaststellingen van de verbalisant, en abstractie maakt van de andere aangevoerde relevante elementen. Ze wijst daarbij met name op haar blanco strafregister, ondanks haar gevorderde leeftijd van 76 jaar. Ze stelt ook dat er onvoldoende rekening wordt gehouden met haar houding, waarbij ze aan de verbalisanten vrijwillig de toestemming gaf tot huiszoeking en waarbij ze vervolgens vrijwillig afstand deed van de gevonden wederrechtelijke vangmiddelen en dieren en schuldinzicht toonde. Ze stelt voorts dat er ten onrechte geen rekening wordt gehouden met de vaststelling dat ze als gepensioneerde enkel een hobby uitoefende zonder baten en zonder commercieel oogmerk. Gelet op deze elementen beoogt ze om 'het geschil te zien afsluiten bij middel van een bestuurlijke transactie' en minstens dat de geldboete wordt verminderd en/of alleszins gedeeltelijk met uitstel van tenuitvoerlegging wordt opgelegd.

2.

Verwerende partij stelt dat de gewestelijke entiteit bij de beoordeling van het decretaal waarderingscriterium van de frequentie wel degelijk feitelijk rekening houdt met het blanco strafblad van verzoekende partij, waarbij ze met name overweegt dat er sprake is van een eenmalige schending zodat het criterium frequentie geen aanleiding geeft tot een hogere geldboete. Ze stelt dat verzoekende partij niet aantoonde dat het oordeel van de gewestelijke entiteit binnen haar ruime discretionaire bevoegdheid, dat het waarderingscriterium van de frequentie enkel als boeteverzwarende omstandigheid in aanmerking wordt genomen, waarmee ze aansluit bij de parlementaire voorbereiding van artikel 16.4.29 DABM, foutief is of kennelijk onredelijk. In zoverre verzoekende partij aanvoert dat de gewestelijke entiteit onvoldoende rekening houdt met haar meewerkende houding en met haar gevorderde leeftijd wijst ze op de overwegingen daarover in de bestreden beslissing, waarvan verzoekende partij niet aantoonde dat ze foutief of kennelijk onredelijk zijn. Wat betreft de ontstentenis van een commercieel oogmerk bij het plegen van de milieumisdrijven stelt ze dat dit gegeven door de gewestelijke entiteit desgevallend wordt beschouwd als een boeteverzwarende factor die

eventueel ook kan leiden tot een voordeelontneming, zodat dit niet is meegenomen als een verzachtende omstandigheid. In zoverre verzoekende partij aanvoert dat de boete niet evenredig is met haar pensioeninkomsten stelt ze dat verzoekende partij daarover geen enkel stuk voorlegt, terwijl ze ook tijdens de bestuurlijke boeteprocedure niet heeft aangevoerd dat ze weinig inkomsten heeft. Verwerende partij wijst in dit kader ook op de ernst van de feiten, waarop het boetebedrag grotendeels is gesteund.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit moet bij het opleggen van een bestuurlijke geldboete zorgen dat er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de opgelegde boete en de feiten die daaraan ten grondslag liggen (artikel 16.4.4 DABM), zodat de boete evenredig moet zijn tot de feiten. Dit wordt nader gepreciseerd door de vereiste dat de hoogte van de bestuurlijke geldboete wordt afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf, terwijl er ook rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder dit heeft gepleegd of beëindigd (artikel 16.4.29 DABM). De gewestelijke entiteit beschikt hierbij in het licht van het maximumbedrag van een alternatieve bestuurlijke geldboete (artikel 16.4.27, lid 2 DABM) over een ruime discretionaire bevoegdheid, waarbij ze onder bepaalde voorwaarden in beginsel ook de mogelijkheid heeft om de boete geheel of gedeeltelijk op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging (artikel 16.4.29, §2 DABM). Het College zal bij het toezicht hierop aan de hand van de argumentatie die regelmatig en in het bijzonder door verzoekende partij wordt voorgelegd, nagaan of de gewestelijke entiteit is uitgegaan van de juiste feitelijke en juridische gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen niet foutief of kennelijk onredelijk heeft toegepast. Dit zal met name moeten blijken uit de juridische en feitelijke motieven die aan de boetebeslissing ten grondslag liggen en die daarin worden vermeld en afdoende moeten zijn, vermits de beslissing als individuele bestuurshandeling ressorteert onder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Ze moet dus een concrete, precieze en pertinente of draagkrachtige motivering bevatten waaruit de keuze van de gewestelijke entiteit voor een boete en voor een welbepaald boetebedrag blijkt, zodat de overtreder hiertegen met kennis van zaken kan opkomen.

2.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gewestelijke entiteit bij het bepalen van het boetebedrag rekening houdt met de ernst van het milieumisdrijf, de frequentie en de

omstandigheden waarin het is gepleegd of beëindigd. Ze overweegt daarover onder de titel 'de hoogte van de geldboete' met name het volgende:

"4.2.1. De ernst van de feiten

Het Soortenbesluit is tot stand gekomen om kwetsbare soorten te beschermen. Deze regelgeving streeft een goede biodiversiteit na. Een doordacht soortenbeleid draagt hiertoe bij en brengt een gedeelde verantwoordelijkheid mee voor zowel de overheid als de vogelliefhebber om zowel het vogelbestand als de vogelliefhebberij voor de komende generaties te vrijwaren. Deze doelstelling wordt miskend door het door de overtreder gepleegde milieumisdrijf.

Het Soortenbesluit kadert in nationale en internationale overeenkomsten en is een omzetting van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijnen die streven naar de instandhoudingen herstel van alle vogelsoorten in Europa en de natuurlijke habitats en de wilde fauna en flora in de verschillende lidstaten.

Deze Vogel- en Habitatrichtlijnen hebben, naast het gebiedsgerichte uitgangspunt door het afbakenen van speciale beschermingszones, als tweede pijler de rechtstreekse soortenbescherming. Centraal hierin staan een reeks verbodsbepalingen die de lidstaten moeten opleggen ten aanzien van een aantal handelingen met betrekking tot bepaalde soorten, zowel specimens van die soorten, als hun nest-, rust- en voortplantingsplaatsen.

Verordening 1143/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 betreffende de preventie en beheersing van de introductie en verspreiding van invasieve uitheemse soorten heeft de muntjak op de lijst van voor de Unie invasieve uitheemse soorten geplaatst.

Invasieve uitheemse soorten vormen een van de voornaamste bedreigingen voor de biodiversiteit en aanverwante ecosystemen. Deze soorten zullen, indien ongemoeid gelaten, een negatieve impact hebben op de inheemse soorten en de structuur en werking van ecosystemen door de verandering van habitats, predatie, concurrentie, de overbrenging van ziekten, de vervanging van inheemse soorten in een significant deel van hun verspreidingsgebied en door genetische effecten als gevolg van kruisingen. Bovendien kunnen invasieve uitheemse soorten ook aanzienlijke nadelige gevolgen hebben voor de menselijke gezondheid en de economie.

Muntjakken kennen in Vlaanderen geen natuurlijke vijand en staan bekend als een zeer reproductieve soort. Het risico is reëel dat zij vrij snel hoge dichtheden bereiken met schade aan bosbouw, boomkwekerijen en tuinen tot gevolg. In natuurlijke bossen viseren de dieren vooral de ondergroei en voorjaarsflora met gevolgen voor van de bodemflora afhankelijke fauna. Muntjakken zijn klein, snel en schuchter waardoor deze niet makkelijk te vangen of bestrijden zijn.

Vlaanderen heeft ten gevolge van ontsnappingen bij en uitzettingen door private personen, momenteel de grootste populatie aan muntjakken van Europa en wordt aanzien als een broeihaard ten aanzien van de buurregio's zoals blijkt uit o.a. de risico-analyse die in Nederland werd opgemaakt. Vlaanderen draagt aldus een grotere internationale verantwoordelijkheid ter voorkoming van een verdere toename van de populatie. Dit kan alleen worden verwezenlijkt door muntjakken in het wild te bestrijden en de kans op, al dan niet moedwillige introductie van de soort in het wild te minimaliseren. Het stellen van beperkingen op het bezit ervan moet hierin gekaderd worden.

In casu was de overtreder in het bezit van minstens vijf muntjakken. De overtreder beschikte op dat moment niet over een conform artikel 31/5, §2 van het Soortenbesluit voorziene afwijking om de dieren alsnog legaal onder zich te hebben.

Het opzet van artikel 10 van het Soortenbesluit bestaat erin om specimens van beschermde soorten door verbodsbepalingen te vrijwaren van vernietigende of verstorende handelingen. Het staat zonder twijfel vast dat de overtreder beschermde soorten opzettelijk trachtte te vangen op minstens drie verschillende locaties met meerdere vangtuigen op zijn eigendom.

Het verbod om beschermde soorten in bezit te hebben heeft het doel om de in het wildlevende specimens van beschermde soorten uit het eigendoms- en handelscircuit te houden. De overtreder had 38 beschermde vogels wederrechtelijk in zijn bezit die geen pootring (31 vogels) dan wel een gemanipuleerde pootring (7 vogels) droegen.

De koperwiek en zomertortel zijn in 'European Birds of Conservation Concern' als SPEC 1 opgenomen. Dergelijke kwalificatie houdt in dat voornoemde vogels wereldwijd een slechte overlevingsstatus hebben en waarvan de populaties van deze soorten in Europa geconcentreerd is. Deze soorten lopen een reëel risico om definitief uit het vogelbestand te verdwijnen indien geen gepaste maatregelen worden getroffen. De strengere sanctionering van het verboden bezit van deze vogels kadert hierin. De overtreder was in het bezit van 8 koperwieken (4 levende en 4 dode) en 3 zomertortels.

De Europese kanarie en patrijs zijn in 'European Birds of Conservation Concern' als SPEC 2 opgenomen. Dergelijke kwalificatie houdt in dat voornoemde vogels een slechte overlevingsstatus in Europa hebben en de wereldwijde populaties van deze soort in Europa geconcentreerd is. Deze soorten lopen een reëel risico om definitief uit het Europese vogelbestand te verdwijnen indien geen gepaste maatregelen worden getroffen. De strengere sanctionering van het verboden bezit van deze vogels kadert hierin. De overtreder was in het bezit van 1 Europese kanarie en 1 patrijs.

De veldleeuwerik en de keep zijn in 'European Birds of Conservation Concern' als SPEC 3 opgenomen. Dergelijke kwalificatie houdt in dat voornoemde vogels een slechte overlevingsstatus in Europa hebben, waarvan de wereldwijde populaties van deze soorten niet in Europa geconcentreerd is. Deze soorten lopen een reëel risico om definitief uit het Europese vogelbestand te verdwijnen indien geen gepaste maatregelen worden getroffen. De strengere sanctiëring van het verboden bezit van deze vogels kadert hierin. De overtreder was in het bezit van 4 veldleeuweriken en 1 keep.

Vogelvangsttuigen zoals mistnetten, klapnetten, kooivallen, klapkooien, molenkooien en andere niet-selectieve vangtuigen betreffen niet-toegelaten methoden en middelen, o.a. omdat ze niet selectief zijn en er ook andere dieren mee kunnen gevangen en gedood worden. Niet alleen het gebruik, maar ook het bij zich houden van deze tuigen of middelen is verboden. De overtreder had 7 kooivallen, 2 molenkooien, 5 andere niet-selectieve vangtuigen, 14 klapnetten, 5 klapkooien, 24 vogelvangstnetten en 23 mistnetten in het bezit. Verschillende tuigen stonden opgesteld.

Stroppen worden beschouwd als niet-selectieve tuigen om te vangen, waardoor verscheidene dieren door deze stroppen gevangen, verwond of gedood kunnen worden. Zowel het gebruik als het bezit van stroppen is verboden. Overtreder had 3 stroppen in het bezit.

Het gebruik van akoestische hulpmiddelen, zoals het gebruik van een geluidsboxen met CD-speler en CD's met vogelgeluiden, is conform artikel 16, §1 van het Soortenbesluit verboden. De overtreder had drie geluidsboxen en drie geluidsinstallaties in gebruik.

De regelgeving inzake jacht strekt ertoe om de jacht veilig en duurzaam te maken, met respect voor mens, dier en leefmilieu. Daarom wordt de jacht aan strenge regels onderworpen.

Bovenvermelde is regelgeving gericht op het verstandig aanwenden van wildsoorten en hun leefgebieden en om hieraan tegemoet te komen werden er voor elke categorie, soort, type of geslacht van wild en voor elke jacht- en bestrijdingswijze regels vastgesteld.

Door het niet naleven van deze regels kan een goed wildbeheer en natuurbehoud verstoord worden.

Veerklemmen zijn verboden vangtuigen, o.a. omdat dergelijke klemmen niet selectief zijn en er niet enkel jaagbaar wild, maar ook andere dieren mee gevangen of gedood kunnen worden. Niet enkel het gebruik, maar ook het bezit van deze klemmen is verboden. Er werden 9 veerklemmen aangetroffen, waarvan er 7 vangklaar opgesteld stonden.

Een kast- of kooival mag enkel gebruikt worden ter bestrijding van bepaalde diersoorten. Daarom worden voorwaarden opgelegd aan het gebruik van deze vallen. Door het niet voorzien van een vrije opening en een ondoorzichtige bovenkant kunnen andere diersoorten in deze vallen terecht komen zonder enige ontsnappingsmogelijkheid, zeker gezien enkele kooivallen voorzien waren van levend lokaas, hetgeen roofdieren aantrekt.

Deze feiten zijn dus voldoende ernstig om gesanctioneerd te worden met een bestuurlijke geldboete van 10.715 euro.

4.2.2. De frequentie

In het schriftelijk verweer haalt overtreder aan dat hij een blanco strafblad heeft. Het betreft een eenmalige schending. Er zijn minstens geen indicaties die erop wijzen dat bij overtreder reeds eerder vergelijkbare feiten werden vastgesteld. Het criterium frequentie geeft derhalve geen aanleiding tot een hogere geldboete.

4.3.3 De omstandigheden

Uit het proces-verbaal blijkt dat de overtreder vrijwillig toestemming tot huiszoeking gaf. Deze huiszoeking heeft mede geleid tot het vaststellen van bovengenoemde feiten, dit wordt meegenomen als een verzachtende omstandigheid, wat aanleiding geeft tot een lagere geldboete van 9.625 euro. De overtreder haalt aan dat hij van gevorderde leeftijd - met name - is. Uit het dossier blijkt niet dat deze leeftijd enige verantwoording biedt voor of in relatie staat tot het plegen van de feiten, waardoor dit in casu geen element is dat in aanmerking wordt genomen als een verzachtende omstandigheid. Het is immers voor iedereen, ongeacht diens leeftijd, mogelijk om kennis te nemen van de van toepassing zijnde regelgeving en daarnaar te handelen, al dan niet bijgestaan door een derde. De overtreder toont niet aan dat dit voor hem, louter omwille van zijn leeftijd, niet mogelijk was.

De overtreder verzoekt om het geschil te beëindigen bij wijze van minnelijke schikking gelet op het feit dat de beweerde inbreuken zonder enig commercieel oogpunt zijn begaan en overtreder steeds heeft gehandeld zonder miskenning van het dierenwelzijn. Gezien er geen voorgaanden zijn verzoekt hij eveneens om minstens gedeeltelijk een uitstel tot tenuitvoerlegging van de geldboete. Bovendien deed de overtreder vrijwillig afstand van de in beslag genomen vogels, dieren en vangstmiddelen. De bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie met leedtoevoeging als primair doel. De gewestelijke entiteit is van oordeel dat het toekennen van uitstel i.c. niet opportuun is, gelet op de ernst van de feiten. Bovendien blijkt uit het proces-verbaal dat de hygiënische omstandigheden op het perceel van de overtreder verre van optimaal waren, hetgeen ook de aanleiding was voor het probleem met muizen en ratten. Uit het dossier blijkt ook dat de dienst dierenwelzijn was ingelicht om ter plaatse controle uit te voeren. Dat dan ook sprake is van een exploitatie met voldoende aandacht voor het dierenwelzijn, kan niet zonder meer gesteld worden. Wegens de ernst van de feiten achtte de gewestelijke entiteit het dan ook

niet opportuun om aan de overtreder een voorstel tot bestuurlijke transactie (de minnelijke schikking waarnaar overtreder refereert) te doen. Ten slotte zijn er, wat dit misdrijf betreft, geen verdere bijzondere omstandigheden die inrekening worden genomen bij het bepalen van de hoogte van de boete.”

3.

Verzoekende partij toont niet aan de hand van concrete en pertinente argumenten aan dat deze motieven de bestreden boetebeslissing redelijkerwijze niet kunnen dragen en dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen foutief of kennelijk onredelijk is en er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de feiten en de opgelegde geldboete. Ze beperkt zich in essentie tot een herhaling van haar schriftelijk verweer tijdens de bestuurlijke boeteprocedure en maakt ondanks haar stelplicht ten onrechte abstractie van de gemotiveerde en pertinente overwegingen hierover van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing, waarbij de argumentatie in haar schriftelijk verweer nochtans concreet wordt betrokken.

4.

Verzoekende partij toont niet aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van het eerste waarderingscriterium van de ernst van de feiten foutief of kennelijk onredelijk is. Ze merkt enkel op dat ‘de geldboete geenszins proportioneel is aan de gepleegde feiten’, zonder dat ze de gemotiveerde beoordeling door de gewestelijke entiteit van de ernst van de feiten betwist en concreet bij haar argumentatie betreft. De vaststelling dat ze bij de huiszoeking haar medewerking verleende en dat ze vrijwillig afstand deed van de gevonden wederrechtelijke vangmiddelen en dieren doet op zich geen afbreuk aan de ernst van de feiten.

5.

Verzoekende partij toont ook niet aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van het waarderingscriterium van de frequentie foutief of kennelijk onredelijk is in het licht van de vaststelling dat ze een blanco strafregister heeft en nooit eerder gelijkaardige feiten pleegde. De gewestelijke entiteit overweegt in de bestreden beslissing expliciet dat er geen indicaties zijn dat de feiten geen eenmalige schending betreffen zodat het waarderingscriterium frequentie geen aanleiding is om een hogere geldboete op te leggen. Verzoekende partij toont niet aan dat de gewestelijke entiteit foutief of kennelijk onredelijk oordeelt door binnen haar ruime discretionaire bevoegdheid bij het bepalen van het boetebedrag het waarderingscriterium van de frequentie (enkel) als boeteverzwarende omstandigheid in aanmerking te nemen als vaststaat dat de overtreder al eerder gelijkaardige feiten pleegde. Dit oordeel ligt overigens in de lijn van de parlementaire voorbereiding van artikel 16.4.29

DABM (*Parl. St.*, VI. P., 2006-07, nr. 1249/1, 59), waarin wordt gesteld dat 'het vanuit het proportionaliteitsbeginsel belangrijk is om bij de bepaling van de bestuurlijke geldboeten rekening te houden met zowel positieve (de omstandigheden waarin de vermoedelijke overtreder milieu-inbreuken of milieumisdrijven pleegt of beëindigt) als negatieve factoren (ernst van de milieu-inbreuk of de milieumisdrijffrequentie van de gepleegde feiten)'.

6.

Verzoekende partij toont voorts niet aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van het waarderingscriterium van de omstandigheden waarin het milieumisdrijf is gepleegd of beëindigd, foutief of kennelijk onredelijk is in het licht van haar houding tijdens het onderzoek, haar gevorderde leeftijd en de vaststelling dat de milieumisdrijven kaderen in een hobby zonder commercieel oogmerk.

Wat betreft haar houding blijkt uit de bestreden beslissing dat de gewestelijke entiteit haar medewerking aan het onderzoek en in het bijzonder haar vrijwillige toestemming tot huiszoeking, die heeft geleid tot de vaststellingen in het PV waarop de bestreden beslissing is gesteund, expliciet in rekening brengt als een verzachtende omstandigheid die aanleiding geeft tot de verlaging van de geldboete met 1.090 euro. Verzoekende partij toont niet aan dat deze beoordeling door de gewestelijke entiteit van de impact van haar houding op het boetebedrag foutief of kennelijk onredelijk is. In zoverre ze wijst op haar toestemming tot de huiszoeking gaat ze voorbij aan de vaststelling dat de verbalisant volgens het PV ook beschikte over een machtiging tot visitatie van de bevoegde Politierechtbank. In zoverre ze wijst op het feit dat ze vrijwillig afstand deed van de gevonden wederrechtelijke vangmiddelen en dieren gaat ze voorbij aan het besluit houdende bestuurlijke maatregelen, waarin als maatregel onder meer de bestuurlijke inbeslagname van de verboden vangtuigen en van de inheemse soorten was opgelegd en waartegen ze geen beroep aantekende.

Wat betreft haar gevorderde leeftijd blijkt uit de bestreden beslissing dat de gewestelijke entiteit oordeelt dat niet blijkt dat deze leeftijd enige verantwoording biedt voor of in relatie staat tot het plegen van de feiten, zodat ze niet in aanmerking wordt genomen als een verzachtende omstandigheid. Verzoekende partij toont niet aan dat deze beoordeling door de gewestelijke entiteit van de impact van haar leeftijd op het milieumisdrijf en de toerekenbaarheid hiervan en op het boetebedrag foutief of kennelijk onredelijk is. Ze maakt met name niet aannemelijk dat ze door haar leeftijd geen kennis had of kon nemen van de toepasselijke regelgeving en deze niet kon naleven. In de rand hiervan wordt in navolging van de beoordeling van de milieumisdrijven en hun toerekenbaarheid aan verzoekende partij herhaald dat ze zich tevergeefs beroept op (rechts)dwaling.

Wat betreft de vaststelling dat de milieumisdrijven kaderen in een hobby zonder commercieel oogmerk blijkt uit de bestreden beslissing dat de gewestelijke entiteit oordeelt dat een minnelijke schikking dan wel minstens een gedeeltelijk uitstel van tenuitvoerlegging van de boete niet opportuun zijn in het licht van de ernst van de feiten en de gebrekkige hygiënische omstandigheden waarin de dieren werden gehouden. Verzoekende partij toont niet aan dat de gewestelijke entiteit foutief of kennelijk onredelijk oordeelt door binnen haar ruime discretionaire bevoegdheid bij het bepalen van het boetebedrag geen rekening te houden met het gebrek aan commercieel oogmerk als boeteverlagende factor. De milieumisdrijven waarvoor de boete wordt opgelegd vereisen overigens ook geen commercieel opzet.

7.

Verzoekende partij verwijt de gewestelijke entiteit ten onrechte dat deze bij het bepalen van het boetebedrag geen rekening houdt met haar beperkte financiële draagkracht en in het bijzonder de vaststelling dat ze 'rond moet komen met een pensioen'. Uit het dossier blijkt niet dat ze de gewestelijke entiteit hiervan tijdens de bestuurlijke boeteprocedure informeerde, zodat deze daarvan op het ogenblik van de boetebeslissing geen kennis had. Dit belet niet dat ze dit argument alsnog voor het College kan opwerpen en het College hiermee rekening kan houden bij de beoordeling van de proportionaliteit van de boete. Het College kan na gehele of gedeeltelijke vernietiging van de boetebeslissing immers zelf een beslissing nemen over het bedrag van de boete en bepalen dat de uitspraak daarover de vernietigde beslissing vervangt (artikel 44 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges). Het beschikt bij de behandeling van het juridictioneel beroep dus over een eigen beoordelingsbevoegdheid en beslist daarbij op grond van de meest actuele elementen die haar regelmatig worden voorgelegd, zodat het bij de beoordeling van de boete rekening kan houden met nieuw aangereikte gegevens. Gelet op het punitief karakter van een bestuurlijke geldboete vormt de financiële draagkracht van de overtreder één van de elementen waarmee het College in het licht van de waarderingscriteria in de artikelen 16.4.4 en 16.4.29 DABM rekening kan houden. Het College oordeelt op basis van de thans voorliggende gegevens dat verzoekende partij niet afdoende aantoonde dat de opgelegde boete disproportioneel is in het licht van haar financiële draagkracht en dat dit een reden vormt voor een (bijkomende) verlaging van de boete. Ze legt ook voor het College geen enkel stuk voor waaruit de omvang van haar vermogen enigszins blijkt. Ze legt zelfs geen stuk voor waaruit haar pensioeninkomsten blijken, ongeacht de vaststelling dat dit gegeven op zichzelf geen afdoende duidelijkheid geeft over haar vermogen. De vaststelling dat ze naliet om de gewestelijke entiteit tijdens de bestuurlijke boeteprocedure in kennis te stellen van haar

beweerde precare financiële toestand wijst er eerder op dat dit element volgens haar klaarblijkelijk geen belangrijk aspect vormt bij de bepaling van de boete.

8.

Verzoekende partij verwijt de gewestelijke entiteit ook ten onrechte dat deze haar geen voorstel deed om een geldsom te betalen binnen een bepaalde termijn alvorens de alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen. De gewestelijke entiteit 'kan de vermoedelijke overtreder een voorstel doen om een geldsom te betalen binnen een bepaalde termijn alvorens een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen', waarbij dit voorstel 'de procedure tot oplegging van een alternatieve bestuurlijke geldboete schorst' (artikel 6.4.36, §3 DABM). Zoals blijkt heeft de gewestelijke entiteit hiertoe de mogelijkheid maar is ze daartoe niet verplicht. Gelet op de vraag hiertoe van verzoekende partij in haar schriftelijk verweer heeft de gewestelijke entiteit deze mogelijkheid onderzocht maar achtte ze dit volgens de motivering hierover in de bestreden beslissing niet opportuun in het licht van de ernst van de feiten. Verzoekende partij toont niet aan dat deze gemotiveerde opportuniteitsbeoordeling van de gewestelijke entiteit kennelijk onredelijk is en laat zelfs na om deze beoordeling concreet bij haar argumentatie te betrekken. Het College kan overigens zelf geen voorstel van bestuurlijke transactie doen maar kan zoals gesteld enkel overgaan tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van de boetebeslissing waarna ze zelf een beslissing kan nemen over het bedrag van de boete en bepalen dat de uitspraak daarover de vernietigde beslissing vervangt.

9.

Verzoekende partij verwijt de gewestelijke entiteit tenslotte ten onrechte dat deze de geldboete niet al dan niet gedeeltelijk met uitstel van tenuitvoerlegging oplegt. Een alternatieve bestuurlijke geldboete 'kan geheel of gedeeltelijk worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging voor zover geen bestuurlijke geldboete noch een strafrechtelijke geldboete of gevangenisstraf werd opgelegd voor het plegen van een milieumisdrijf en/of milieu-inbreuk gedurende vijf jaar voorafgaand aan het milieumisdrijf' (artikel 16.4.29, §2, lid 1 DABM). Zoals blijkt heeft de gewestelijke entiteit hiertoe de mogelijkheid maar is ze daartoe niet verplicht. Gelet op de vraag hiertoe van verzoekende partij in haar schriftelijk verweer heeft de gewestelijke entiteit deze mogelijkheid onderzocht maar achtte ze dit volgens de motivering hierover in de bestreden beslissing niet opportuun in het licht van de ernst van de feiten en de vaststelling dat een bestuurlijke geldboete een punitieve sanctie is met leedtoevoeging als primair doel. Verzoekende partij toont niet aan dat deze gemotiveerde opportuniteitsbeoordeling van de gewestelijke entiteit kennelijk onredelijk is en laat zelfs na om deze beoordeling concreet bij haar argumentatie te betrekken. Verzoekende partij vraagt het College tevergeefs om de bestuurlijke geldboete alsnog op te leggen met uitstel van

tenuitvoerlegging. Ze toont zoals gesteld niet aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit van de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen foutief of kennelijk onredelijk is en er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de feiten en de opgelegde geldboete. Ongeacht de vaststelling dat verzoekende partij niet aantoont dat ze voldoet aan de voorwaarden om te kunnen genieten van een uitstel brengt ze hiervoor tijdens voorliggende procedure ook geen overtuigende concrete motieven aan.

Het middel wordt verworpen.

V. Beslissing

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 29 september 2022 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,